

Duen

Dec. 2015 - 127 årg



Glædelig jul og
et velsignet nytår til
jer alle



Medlemsblad for Broderkredsen

Duen

Medlemsblad for:

Broderkredsen på havet,
med bidrag fra ISM -
udgives 10 gange årligt

Redaktør:

Lisbeth Hansen
lh@svsoef.dk

Layout:

Søren Mejlvang
sor.mejlvang@gmail.com

Redaktion iøvrigt:

Frede Møller, John Aaen

Tidsfrist for indlæg:

Den 10. i måneden inden

Tryk:

Sindal Grafisk

Forside foto:

Lyset i mørket

Kontingent:

Kontingent pris kr. 325,-
Duen - ikke medl. Kr. 200,-
Konto nr. 7737 - 1303379



Prisliste depotvarer:
Emblemer kr. 35,-
Bord-dueflag kr. 95,-
Dueflag 125x90 cm (forhør pris)

Depot adresse:
John Aaen
Strandvej 99
9970 Strandby
Tlf.: 35135114
mail: john.aaen@strandby.dk

Gaver modtages med tak:

Broderkredsen: 7737-1303379
Mrk.: "gave"

Søfartsskolen: 0815-319988
Mrk.: "gave"

Duen & Bethel - Diesel
Sømandsmissionen 9541-8003300
Mrk.: "diesel"

Vi kipper med flaget og ønsker Guds velsignelse over jeres fremtid

Dec. 2015

- 3. 70 år, Ellen Margrethe Lomholt, Lundbjergvej 3.st, 7080 Børkob
- 4. 75 år, Preben Ruby Nielsen, Kirkevej 15, 7673 Harboøre
- 16. 60 år, Magnus Joensen, Skálavegur 57, 480 Skála

Jan. 2016

- 1. 75 år, Anton Lilleøre, Stadionvej 10, 7673 Harboøre
- 22. 90 år, Kristian Flyvholm, Skolegade 18, 7673 Harboøre



Broderkredsens bestyrelse: (ikke konstitueret)

John Aaen, Strandvej 99, 9970 Strandby Tlf.: 35135114

Frede Møller, Hegnsvej 17, 9970 Strandby. Tlf.: 64651939

Kristen Broe, Furvej 3, 7680 Thyborøn. Tlf.: 97831727

Ole Pedersen, Digetsvej 44, 9970 Strandby. Tlf.: 98482629

Ejner Klitlund, Nørrevej 29, 9970 Strandby. Tlf.: 23612267

Bent Krogh, Vesterhavsgade 156, 7680 Thyborøn, 29878485

Jeg tror på Jesus! Hvem tror du på?

I sommers da vi var på bibelcamping i Græsted, fik jeg en trøje, hvorpå det stod: Hvis ikke bedstefar kan fikse det, så er der ingen der kan. Jeg var da lidt stolt af, at der var nogen, som mente det, så jeg gik glad med den. Næste dag kom der en i en trøje, hvorpå der stod: JEG TROR PÅ JESUS! HVEM TROR DU PÅ?

Ja hvem tror du på? Hvad er tro? I Hebræerne 11 læser vi sådan:
Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses. Den er jo bevidnet om de gamle. I tro fatter vi, at verden blev skabt ved Guds ord, så det, vi ser, ikke er blevet til af noget synligt... I tro adlød Abraham kaldet til at bryde op og drage til et sted, som han skulle få i eje, og han drog af sted uden at vide, hvor han kom hen.

I tro bosatte Abraham sig i et fremmede land. I tro fik Sara en søn, selvom hun var over den alder, hvor det var muligt. I tro var Abraham på vej til at offer sin søn, ham de havde ventet på, om hvem løftet lød »Det er efter Isak, dine efterkommere skal have navn;« Og Gud greb ind, og standsede Abraham i det, han var på vej til at udføre.

Kan vi med frimodig hed bære en trøje med teksten: Jeg tror på JESUS hvem tror du på? Og kan det ses på mig og den måde, jeg lever på, at jeg tror på JESUS, også når jeg bliver mindet om at påtage mig en opgave? Måske jeg må sætte mine egne ideer på pause, eller helt vende om. Ét kan vi trygt regne med: går vi i tro, har Han givet os løftet, han vil være med os alle dag, indtil verdens ende.

Kærlig broder hilsen
John

Julesalme af Lisbeth Smedegaard Andersen

Nu kimer julens klokker
se, Guds løfter stod ved magt
og det Esajas spåde
var så sandt som det var sagt
Vi lever for Guds ansigt
hans søn er født på jord
og salmesangen blander
sig i engles takkekor

Han lærte os barmhjertighed
og omsorg for de små
foragt var aldrig i hans blik
hvad end det hviled på
han gik i byens gader
så vingeløs som vi
forklaret som det billed
Gud har skabt os alle i

Kom, løft din glædes vinger
glem din sorg og hjertekval
tænd lys bag alle ruder
plant et træ på tredje sal
det lyser overjordisk
om os, der haster hjem
ved aften langs en skyline
som det ny Jerusalem

Så ber vi: Slip os aldrig!
når vi stoler på din magt
er troen stræbebuer
i den nye himmelpagt.
Bevar os i dit hjerte
lad vokse, hvor vi er
dit underfulde himme-
rig som døden aldrig ser.

Med ønsket om en glædelig jul og et velsignet nytår
Lisbeth Hansen, Redaktør

*Vi minder om, at Duen ikke udkommer i
januar, og næste deadline til Duen er derfor
10.01.2016*

Fra en tidligere elev

Lidt om personli' værnemi'ler

Fornyleligt modtog en af skolens medarbejdere, Karl Zilmer, denne hilsen i sin indbakke fra en af eleverne på forårsholdet 2015. Sådanne hilsner varmer rigtig meget og glæder en underviser – derfor vil vi også gerne dele den med jer.

Hej Karl Z.

Jeg er nu i gang med min anden udmønstring på Esvagt Aurora oppe i Barentshavet. Jeg har det bare hammergegodt heroppe og besætningen er helt i top - jeg er glad på trods af manglen på sejl (Karl Zilmer og Kamilla Steenvinkel har en fælles passion for at sejle skibe med sejl, red.)! Det er begyndt at blive koldt, mørkt og blæsende, men det er helt fint. Jeg trives.

Billedet er fra sidste tur i ultimo august, hvor vejret var godt nok til en sidste overhaling maling. Du kan tro, at der blev tænkt på arbejdssikkerheden og de personlige værnemidler. Ja, jeg kommer jo frisk fra fad, så husker de andre godt på sagerne, hvis de lige i farten glemmer sikkerhedsbrillerne eller hjelmen ;) Jeg tænkte lige, at du ville glæde dig over et billede som bevis – der er i hvert fald én elev, der har hørt godt efter i timen! :)

Jeg håber, alt går som vanligt på skolen og i Svendborg i det hele taget.

Mange glade søndagshilsner,
Kamilla



Fra Færørene

Hvem bærer hvem?

Af Torleif Johannesen, Sømandsmissionær

”Hernede er hans evige arme.” (5. Mos. 33,27b)

Jeg mødte en gang en person, som tog i min hånd, så mig dybt ind i øjnene og spurgte alvorligt: ”Er du ikke blevet træt af Gud?”

Hvordan skulle dette spørgsmål forstås og besvares? Efter at jeg havde tænkt mig godt og grundigt om, svarede jeg: ”Træt af Gud? Det kommer an på, hvem der bærer hvem!”

Er min tro, min kristendom dette, at jeg skal bære Gud, at jeg skal holde fast i ham, at jeg skal tro, jeg skal vidne, jeg skal kæmpe, jeg skal forstå Gud, jeg... jeg... jeg..., så bliver jeg træt, forvirret, glædesløs, hvileløs. Skal vægten i min gudstro og min kristendom hvile på mig selv, og bliver jeg selve kernen i mit kristenliv, så stakkels jeg. Da bliver det en kødelig, selvgjort, kraftløs kristendom, som ikke når målet. Desværre er der mennesker, der prøver at praktisere en sådan selvgjort og nådesløs kristendom – uden Kristus.

Sand gudstro og sand kristendom bygger derimod altid på Kristus alene, på nåden alene, og på syndernes forladelse i kraft af Jesu blod. Da bliver Kristus, og det, som han har gjort for vor frelse, fundamentet og vægten. Da bliver spørgsmålet ikke, hvad jeg kan og skal, men hvad Kristus har gjort og gør. Bliver Kristus udgangspunktet, grundstenen, midtpunktet, drivkraften, så bliver kristenlivet sandt, rigt, glædesfyldt, fredfyldt, på trods af problemer og modgang.

Det er ikke dig, som skal række dine arme op mod himlen, så Gud kan nå dig, kan redde dig og holde fast, men hernede er hans evige arme. Guds arme er lige præcis her, hvor du og jeg lever og strides. De rækker rundt hele verden og er almægtige. Har de fået fat i dig, og hviler du i dem?

Det er ikke du, som skal hive dig selv op af undergangens grav, men Gud rækker sin arm ned til dig og hiver dig op og sætter din fod på klippen – Kristus.

Din synd kan du ikke selv rense bort, selv om du bruger aldrig så megen sæbe. Men hvis du bekender dine synder for Gud, så renser Jesu hans søns blod dig fra al synd. Er du svag – Kristus er stærk! Er du uren – Kristus er ren! Du står ikke mål over for Gud – men det gør Kristus!

Ved at tage imod Kristus, tro på ham, får du tilregnet alt, som Kristus er og har.

”Holder min kristendom ikke, så holder dog min Kristus!” (Luther)



Forelsket i Grønland – nu står drømmejobbet klar - Vil gøre sømandshjemmet i Nuuk til en unik gæsteoplevelse

Pressemeddelelse fra Sømandsmissionen af Hanne Baltzer

Sømandsmissionen har ansat Anne og Allan Majholm, Aarhus, som nyt bestyrerpar til sømandshjemmet i Nuuk. Familien, der også tæller Viola på to år, rejser derop den 11. januar, hvor de afløser Vera og Jesper Kjeldmann. For Anne og Allan er det et gensyn med Grønland, ja faktisk er Allan født der, og i 1981 adopteret til Danmark.

”Faglige kompetencer” og ”varme hjerter” kendetegner det unge bestyrerpar. Anne er sygeplejerske, og Allan er uddannet serviceøkonom med speciale i hotel og restauration. Han har desuden bygget kirkelige fællesskaber som klyngeleder og senest en støtteforening for hjemløse og udsatte i Aarhus. Dette diakonale-DNA tager parret med nord på.

Via sit arbejde på Aarhus Universitetshospital har Anne de sidste seks år bl.a. oplært nye medarbejdere og været tillidsrepræsentant. Hun er en habil planlægger, og er fx god til at optimere arbejdsgange. Derfor tager hun også til Grønland med klare forventninger om, hvad et sømandshjem kan og skal kunne i forhold til kvalitet og service. Hun har en række ideer med til det diakonale arbejde og ønsker at skabe et hotel med samme varme og høje serviceniveau som det, hun oplevede på missionshotellet Stella Maris, hvor hun arbejdede engang.

For Allan er det drømmejobbet at drive og udvikle et rentabelt hotel med en CSR-profil, der også bidrager socialt, økonomisk og kulturelt til lokalområdet samtidig med, at der er fokus på diakoni, kristendom og kulturmøde. Han kan lide



sammensætningen af rentabel forretning og ædelt formål. Desuden er han inspireret af sin praktiktid på Hilton Sheffield som Food & Beverage Manager, og mener, at sømandshjemmet er et aktiv for Grønland:

”Vi har skabt arbejdspladser siden 1960’erne, og er stadig et naturligt samlingspunkt i byen. Samtidig er vi en international arbejdsplads med unge volontører fra Danmark, der kommer til Nuuk for at arbejde, men også for at dele deres tro. De tror på Gud, og de tror på Grønland”, siger Allan. Parret har tidligere været i Grønland, hvor de forelskede sig i den storslåede natur og det fredelige folkefærd: ”Vores kendskab til Grønland, folket og kulturen er en klar styrke, da det har sine særegne styrker og udfordringer. Vi glæder os til at flytte til verdens mindste hovedstad og glæder os særligt til at lære vores medarbejdere at kende. Sammen vil vi gøre sømandshjemmet i Nuuk til en oplevelse for gæsterne”, tilføjer Anne.

Sømandshjemmets kristne profil er ikke fremmed for dem. Den kristne tilgang har de med i deres egen hverdag, og de sidste 10 år har de været tilknyttet Dansk Oase.

”Vi ønsker, at sømandshjemmet må være præget af en tydelig kristen profil, som danner grundlag for den daglige drift. Vi skal udforske alle positive aspekter af, hvad et kristent hjem er, og hvad en virksomhed kan være. Vi tror på Grønland, og på, at vi har fået noget, vi kan give videre. Nu håber vi så at ramme rigtigt i krydsfeltet mellem vores ambitioner og Guds nåde, så vores arbejde bliver til alles bedste”, slutter de.

Stafetten

Tak for hvad du har os undet

Af Hanne Krogh

Denne sang har altid betydet meget for mig. I mit barndomshjem i Midtjylland lærte jeg, at jeg skulle sige tak. Jo ældre jeg er blevet, desto mere har jeg erfaret værdien og indholdet af ordet. Jeg er vokset op i et kristent hjem, og har selv fået lov at leve efter Guds ord og løfter, og har dermed fundet livsværdien i det kristne budskab.

Vi ved, at livet ikke altid er let at leve. I sangen står der, at der vil komme prøvelser, men Gud har lovet, at Han er ved vores side også under det svære. For Jesus har båret korset langfredag og taget vor skyld på sig. Derfor må vi leve hver dag med både frimodighed og tak til Gud.

Vi er hver især på vandring i livet. Jeg ønsker for alle, at de må kunne finde hvile og tryghed i livet med Gud. Det er den største gave, vi har fået.

Tak for hvad du os har undet,
tak for gaverne, vi fik,
tak for dage, som er svundet,
tak for dette øjeblik!
tak for vårens lyse glæde,
tak for mørk og tåget høst
tak for tårer, vi må græde,
tak for fred og tak for trøst!

Tak for hvad du åbenbared',
tak for hvad jeg ej forstår,
tak for bøn, som du besvared',
tak for hvad jeg ikke får!
Tak for lykken, mig beskåret,
tak for hjælp i nødens stund,
tak for korset, du har båret,
tak for nådens klippegrund!

Tak for himlens blå i livet,
tak for skyerne derpå,
tak for sollys, du har givet,
tak for mørket ligeså!
Tak for prøvelsernes tider,
tak for håb, der brast og faldt,
tak for gry, når natten lider,
tak for tro, der trodser alt!

Tak for roserne, de rige,
tak for tornene på dem,
tak for Jakobs himmelstige,
tak for himlens trygge hjem!
tak for kors og korsets krone,
tak for striden, som vi stred,
tak for sejrens dybe tone,
tak for alt i evighed



Fra Skolen

December 2015

Af forstander Jens Frederiksen

Som barn besøgte jeg ofte Anna og Svend-Helge. Ingen af dem var fra min familie, men vores relation byggede på et venskab, som voksede med årene. Deres hjem skjulte langt fra, at det maritime altid havde været Svend-Helges levevej. Skibsmalerier, taljer, køjer, skibskister og andre maritime effekter stod placeret overalt. Blandt effekterne var også dykkerhelme og andet dykkerudstyr. Efter en kort karriere inden for fiskeriet og i coasterflåden fik Svend-Helge sit eget dykkerskib, som skulle forsørge familien indtil pensionen. Jeg glædede mig til hvert besøg og håbede på, at han ville fortælle om sine mange oplevelser og allerhelst om sejladserne under krigen, hvor han to gange var om bord på skibe, som blev minesprængt. I en tid, hvor der kun var ganske få kanaler i fjernsynet, hvor iPad og PC ikke var opfundet; og i en tid hvor jeg ikke selv havde lært at læse, var det frygteligt spændende at høre om den slags virkelige oplevelser. Ofte, når Svend-Helge fortalte, relaterede han oplevelsen til en bestemt konge eller dronning, som havde levet på det tidspunkt. Han var gammel og havde levet under flere konger og én enkel dronning, hvilket han ofte mindede om - og han var stolt af det.

Konger og dronninger regerer ofte længe. Det samme gælder ikke nødvendigvis for ministre. I de 4 år, som Svendborg Søfartsskole nu har været underlagt "Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser" (senere omdøbt til det noget kortere og langt mere mundrette "Uddannelsesministeriet") har vi skiftet minister 3 gange. Senest efter valget i sommers, hvor Esben Lunde Larsen (V) overtog efter Sofie Carsten Nielsen (R). Jeg har i forbindelse med min post som næstformand i Det maritime Rektorkollegium mødt ham for ganske kort tid siden og havde på denne måde mulighed for at drøfte forskellige emner med ham. En af de vigtigste pointer fra mødet var, at den nye minister gerne vil de små skoler - så længe kvalitet og økonomi hænger sammen. Ud over at have en solid kristen baggrund fra Ringkøbing-Skjern området, er han også bl.a. uddannet som cand.theol. Jeg så det derfor som helt naturligt at informere ham om Svendborg Søfartsskoles kristne baggrund og foreslog ham at kikke forbi en dag og samtidigt stå for morgenandagten. Lidt uventet (og øjensynligt efter nogen overvejelse) sagde han som afslutning på mødet "ja tak" til mit tilbud og understregede samtidigt, at han nok selv skulle skrive andagten.

Ved årsskiftet indgik Svendborg Søfartsskole en ny udviklingskontrakt for 2015-17 med ministeriet. En kontrakt, hvori vi har opstillet 11 forskellige mål af forskellig uddannelsesmæssig karakter, som skolen skal styre efter i de kommende år. Målene spænder indholdsmæssigt meget vidt og tager en god del tid at følge op på. På trods af ministerskiftet, vil dette næppe ændre den videre proces, selv om det sagtens kunne tænkes, at ministeren ønsker at tone processen på sin egen måde.

Som jeg har nævnt i tidligere numre af dette blad, er de maritime uddannelser og måske specielt en skole som vores ukendt land/vand for såvel ministerium som styrelse. Som et led i at øge indsigten i vores arbejdsprocesser, inviterede Uddannelsesstyrelsen (40 personer fra økonomi-afdelingen) sig selv på besøg hos os i slutningen af august måned i forbindelse med deres årlige seminar; alle personer som til daglig beskæftiger sig med taxameterudbetalinger og andre former for økonomi af væsentlig betydning for skolerne. Besøget var ganske hyggeligt - interessen og

Fra Skolen

spørgelysten stor. Det var tydeligt, at Svendborg Søfartsskole og måden som denne fungerer og underviser på, var totalt ukendt for de fleste. Som afslutning takkede kontorchefen af og sagde, at besøget havde været meget givtigt og vigtigt for deres arbejde og fremtidige beregninger. Dagen efter besøget offentliggjorde ministeriet planer om store besparelser på uddannelsesområdet i de kommende 4 år. Jeg håber ikke, at besøget på Svendborg Søfartsskole i sig selv var udslagsgivende for denne beslutning! Uanset hvad vil besparelserne også få betydning for os i de kommende år.

Ikke kun konger og ministre skifter. Det gør søfartsskolelærere også. I starten af efteråret meddelte maskinmester/lærer Ejnar Nørmark, at han ønsker at gå på pension ved årsskiftet. Ejnar Nørmark har været ansat gennem en længere årrække på skolen efter en karriere hos A.P. Møller som maskinchef.

Også på kabysområdet er der sket medarbejdermæssige ændringer. Fra starten af december opgraderes ernæringsassistent Inge M. Madsen timemæssigt fra at arbejde aften og weekend til at indgå i arbejdet i nogle af dagtimerne.

”Johanne Rasch”, det nyeste skud på skolens sejlene flåde, en 24 fods glasfiberjolle afleveret i sommers fra Faaborg Værft, har siden været flittigt brugt. Senest ved den fælles flådeøvelse i starten af november måned, hvor omkring 100 skibsassistent- og HF-Søfartselever gennemgik den obligatoriske øvelse på Svendborg Sund – startende i Svendborg Havn, hvor ”Johanne Rasch” fungerede som platform for flådevendingen og sluttende med flådeophold på selve Sundet. Flere af eleverne, måske hovedsageligt de yngre HF-Søfartselever, måtte på denne øvelse sande, at uddannelsen er andet end teoretiske trigonometri-opgaver i et opvarmet klasselokale.

Når dette nummer af ”Duen” udkommer, vil vi være meget tæt på afslutningen for efterårsholdet 2015. Endnu et hold afsluttes, endnu et år er ved at være til ende. Dagene går hurtigt i en travl hverdag og på en skole, som har et historisk højt elevantal. Vi er meget taknemmelige for at være i denne situation og beder til, at udviklingen må fortsætte – i et tempo, hvor vi stadig kan følge med.



Hvor blev de af?

"Man skal ikke fornægte sig selv et skulderklap, når bare man ikke hviler på laurbærrene"

Af redaktør Lisbeth Hansen

Som et nyt og tilbagevendende indslag vil der med jævne mellemrum dukke artikler op om gamle elever på Svendborg Søfartsskole, som fortæller "hvor de blev af". Hvis nogle har en ide til en sådan artikel om tidligere elever, hører redaktionen meget gerne om det.



31-årige Simon Mott sidder i sofaen over for mig i opholdsstuen på Svendborg Søfartsskole. Der er løbet en del vand gennem Svendborg Sund, siden han gik på HF-søfart på skolen fra 2001-2004. "Den syngende styrmand" arbejder som afløser hos rederiet Erik Høy og har en stilling som bedstemand om bord på en af deres stenfiskere. "Den syngende styrmand" er en titel, han har fået af sine kollegaer – og med god grund. Han er netop denne sommer blevet færdig på Odense Musikonservatorium som cand. musicae – oversat til jævnt dansk: operasanger.

Det var ikke det mest oplagte valg at drage på søfartsskole, da Simon i 10. klasse på efterskole skulle vælge ungdomsuddannelse.

Men han havde en dygtig studievejleder, der til trods for Simons vandskræk fik ham overtalt til en praktik på Oslo Færgen, og som kunne se, at han ville have godt af at tage en HF på en anderledes måde. "Vi blev taget utrolig godt imod på skolen, og de har hele vejen igennem stået ved deres ansvar overfor os som elever," fortæller Simon, der flere gange undervejs i sit forløb har fået hjælp fra søfartsskolen til at komme videre. Drømmene om et liv til søs blev dog for alvor skabt her på Svendborg Søfartsskole. Duften af hamp reb i riggerummet der kunne sende én til Caribien i dagdrømmene, galionen med 25 køjepladser som blev tegnet sammen med værelseskammeraten Casper – og som Simon stadig i dag drømmer om engang at bygge.

Det var dog ikke kun en drøm at være hf-søfarts elev. Særligt på gymnasiet, hvor de tog deres hf-fag dengang, følte Simons årgang sig lidt som andenrangs elev. Det blev musikken, der i bogstavelig forstand kom til bygge en bro over oprørte vande, da Simon en morgen ved den ugentlige morgensamling på Svendborg Gymnasium rejste sig og sang for hele skolen. Det skabte respekt – og så opdagede folk pludselig, at Simon kunne synge.

Det har han altid gjort – sunget og spillet teater. Helt siden han var barn i Kolding, hvor han også bor i dag med sin forlovede Cornelia, har han fået privatundervisning i sang, sunget i kirkekor og spillet amatørteater.

Hvor blev de af?



Det fortsatte han med, mens han boede i Svendborg, og her tog karrieren også en drejning.

Efter endt HF-søfartseksamen var planen egentlig at læse til styrmand på SIMAC, og han fik også en plads som dual cadet hos Maersk. Men tingene gik ikke helt, som de skulle, og Simon måtte lægge sine planer om, og han blev i stedet ubefaren skibsassistent.

Mulighederne som sanger lykkedes helt anderledes for ham, og han mødte kompetente mennesker, som troede på hans talent. Simon sejlede, samtidig med han sang, udviklede sit talent som solist, spillede musicals og vandt talentpriser. Så en dag endte han ved en skillevej – skulle han søge ind på musikkonservatoriet, som hans sanglærer opfordrede ham til, eller skulle han på Marstal Navigationsskole og læse til sætteskipper. Drømmen om sætteskipper har han stadig – og nu også sin kandidat eksamen fra musikkonservatoriet.

Han debuterede som operasanger i Den Fynske Operas opsætning af Monteverdis ”Poppeas Kroning” på Valdemars Slot, hvor han havde rollen som den vanvittige Kejser Nero. ”Min måde at grine på i den rolle er helt klart inspireret af Lars Beyer,” fortæller Simon med et glimt i øjet.

I dag er begge karriere hans levevej, og det er endnu uvist, hvilken han i sidste ende kan vælge som den, der giver brød på bordet. Men Simon ønsker også hele tiden at være i udvikling, så han låser sig næppe fast på en beslutning lige med det samme.

Der er også visse lighedstegn mellem de to meget forskellige jobs, oplever han. Både når man står alene ved rattet som styrmand ned gennem Storebælt, og når man står alene foran et symfoniorkester som solist, mærker man vægten af ansvaret på skulderen for, at opgaven bliver løst til fulde. Og når det går godt, skal man heller ikke fornægte sig selv de skulderklap, man får undervejs – så længe man ikke falder i søvn på laurbærrene.



Retur: Svendborg Søfartsskole, Overgade 6, 5700 Svendborg
(Returneres ved vedvarende adresseændring)



Svendborg Søfartsskole

Skibsassistent/HF-søfart - vejen til styrmand



**Skal din maritime
grunduddannelse være:**

**Skibsassistent?
eller
HF-søfart?**



Kursusafholdelse i:
Sø sikkerhed - Brand STCW - Brandleder - Røgdykker (grund) -
Røgdykker (genopfriskning) - Brandbekæmpelse for skibsofficerer

Svendborg Søfartsskole | Overgade 6 | 5700 Svendborg | info@svesoef.dk | www.svesoef.dk

Organisation 2016, Svendborg Søfartsskole

Forstander: Jens Frederiksen

Inspektør: Søren Pedersen

Bestyrelse:

Søren Mejlvang, Strandby (formand) (FU) (BK)

Kristen Broe, Thyborøn (næstformand) (FU) (BK)

Poul Heine Kampan, Oure (FU) (BK)

Johanes Christoffersen, Åbyhøj (ISM)

Jonas Muff Kofoed, Odense (BK)

Ole Birkekær Lauritsen, Hvide Sande (BK)

Martin Halkjær, Hvide Sande (ISM)

Karl Zilmer, Svendborg (medarbejder repræsentant)

(FU) = forretningsudvalg (BK) = valgt af Broderkredsen

(ISM) = valgt af Indenlandsk Sømandsmission